

Bilag 9

Bryggeriforeningen.

København, den 19. maj 1952.

Til det af folketinget nedsatte udvalg vedrørende forbrugsafgifterne.

Ved et møde den 16. d. m. med medunderskrevne direktør for Bryggeriforeningen har det ærede udvalg forespurgt, hvorledes det kan forklares, at Bryggeriforeningen i sin skrivelse dateret maj 1952 til udvalget har udtalt, at man efter Bryggeriforeningens opfattelse og de da foretagne beregninger forment at skulle have en prisstigning på ca. 4 øre pr. $\frac{1}{2}$ flaske øl af skatteklasse I, medens en repræsentant for prisdirektoratet har meddelt, at de senere indsendte kalkulationer kun forventes at berettige til en forhøjelse på ca. $1\frac{1}{4}$ øre pr. $\frac{1}{2}$ flaske.

I den anledning tillader bryggeriforeningen sig at oplyse, at Bryggeriforeningens nævnte udtalelse byggede på en undersøgelse foretaget på forskellige Bryggerier angående den forhøjelse, som formentlig måtte være nødvendig, for at de pågældende bryggerier kunde opretholde samme avance som ved sidste prisforhøjelse i sommeren 1951.

De indsendte kalkulationer fra ialt 6 bryggerier har givet til resultat, at alle bryggerier med nuværende priser måtte kalkulere med direkte underskud, som for de forskellige bryggerier udgjorde henholdsvis 0,24, 2,38, 3,09, 3,32, 3,43 og 6,93 øre pr. $\frac{1}{2}$ flaske øl af skatteklasse I, i gennemsnit omkring 3,56 øre pr. $\frac{1}{2}$ flaske.

Vi er bemyndiget til at oplyse, at kalkulationer for bryggeriet Stjernen i hvert fald ikke viser noget bedre resultat end gennemsnittet.

Når prisdirektoratets repræsentant overfor udvalget har reduceret bryggeriernes krav på forhøjelse til ca. $1\frac{1}{4}$ øre, skyldes dette beregninger og skøn, som vi ikke er enig i, bl. a. anvendelse af en bygpris, som ligger væsentlig under såvel bryggeriernes gennemsnitlige beholdningspris som dagsprisen, samt at prisdirektoratet har udskudt af kalkulationerne renter af anlægs- og driftskapital.

Vi har i dag i sagens anledning haft en forhandling med prisdirektoratet, som overfor os har erklæret, at man — såfremt spørgsmålet om ølprisen ikke ordnes ved skattenedsættelse — på det foreliggende grundlag vil indstille til priskontrolrådet, at bryggeriernes salgspriser forhøjes med $2\frac{1}{2}$ øre pr. $\frac{1}{2}$ flaske øl af skatteklasse I, hvilket med pålæg af omsætningsafgift svarer til 4 øre i detailhandelen, samt en tilsvarende forhøjelse af de øvrige skattepligtige ølsorter. Dette anser vi ikke for tilfredsstillende, men for såvidt det ærede udvalg vil indrømme os en hertil svarende nedsættelse i ølskatten, vil Bryggeriforeningen følge den af et af udvalgets medlemmer udkastede tanke at undlade at forhøje ølpriserne, medmindre prisniveauet ændres i en for bryggerierne yderligere ugunstig retning.

Sluttelig bemærkes, at det må bero på en misforståelse, når det ærede udvalg syntes at have fået det indtryk, at bryggerierne, selvom en nedsættelse af ølskatten ikke foretages, i egen interesse vil undlade en forhøjelse af ølpriserne på nærværende tidspunkt. De avancer, der har været levnet bryggeriindustrien efter priskontrolrådets tidligere afgørelser, er så små, at alle bryggerier formentlig vil se sig nødsaget til at tage den prisforhøjelse, som måtte blive tilladt af prismyndighederne. Beslut-